

[Valdemar Thomsen.]

dets Økonomi — i den Henseende kan vi blot henvise til de statistiske Tal, der foreligger. En Politik, der fører til et saadant, for vort Land beskæmmende Resultat, hverken vil eller kan Bondepartiet have Medansvar for. Det maa ligge klart, at den Omstændighed, at Regeringen efter vor Mening griber Spørgsmaalet fuldstændig forkert an, maa paavirke vort Standpunkt til de enkelte Forslag, ogsaa til det Forslag, vi her behandler.

Maa jeg angaaende dette Forslag for det første gøre opmærksom paa, at det i § 1 hedder — og noget tilsvarende staar i den gældende Lov —, at Ministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger træffer Foranstaltninger o. s. v. Men i Bemærkningerne til Forslaget anføres, at Landbrugsministeriets Svinereguleringsudvalg har givet Tilslutning til, at Tildelingen af Svinekort i 1940 foregaar saadan og saadan. Da som bekendt denne Fordeling er noget meget vigtigt, ja, vel det vigtigste i den Forbindelse, her er Tale om, tager man sig uvilkaarligt til Hovedet og spørger, hvilken Mening der kan være i, at Ministeren faar Rigsdagens Bemyndigelse til i Samraad med bestemte Organisationer — i Fjor var det jo Landbrugsraadet — at træffe Beslutning vedrørende Enkelt-heder, som han alligevel drøfter, ikke med de paagældende, som Bemyndigelsen anviser, men med Landbrugsministeriets Svinereguleringsudvalg.

Det forbavser mig i øvrigt, maa jeg sige, at se anført i Bemærkningerne, at Svinereguleringsudvalget har givet sin Tilslutning. I Forgaars talte jeg nemlig med et af Udvalgets Medlemmer, der paastod, at Udvalget som saadant slet ikke havde været hørt, og at den paagældende nu havde foranlediget Udvalget indkaldt for at tage Stilling til Spørgsmaalet. Jeg forstaaer ærlig talt ikke, hvad det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen kan have ment med sin Bemærkning om, at der var fuldstændig Enighed inden for Svinereguleringsudvalget. En saadan Enighed kan ikke være konstateret, idet Udvalget saa vidt mig bekendt ikke har holdt Møde forud for Forslagets Forelæggelse. (N. P. Andreasen: Det passer slet ikke!). Det ærede Medlem Hr. N. P.

Andreasen siger, at det passer slet ikke; saa vil jeg anmode det ærede Medlem om fra denne Plads at sige, hvad der passer. For en Ordens Skyld vil jeg alligevel anmode den højtærede Minister, som har Ansvaret for det, der her foregaar, om at give Tinget Besked. Har Udvalget, spørger jeg den højtærede Landbrugsminister, forud for dette Forslags Fremsættelse givet Tilslutning, eller er Oplysningerne i Bemærkningerne til Forslaget forkerte?

Forinden vi gaar videre, kunde det være nyttigt at faa klaret, om det er en Bemyndigelse til Ministeren og Landbrugets Organisationer i Fællesskab, der her er Tale om, eller om Tanken virkelig er, at Rigsdagen skal have Ansvaret for de Enkelt-heder, som Ministeren paa Forhaand aftaler med et eller andet Udvalg. Et saadant Medansvar — det kan jeg sige straks — vil vi fra vor Side absolut ikke tage vedrørende Svinereguleringen, hvor det paa Forhaand er afgjort, hvordan det skal være. Det er Regeringen og dens Partier, der har Ansvaret for den Strid og Splid, der er opstaaet mellem de forskellige Brugsstørrelser om Svinekortene og lignende. Men hvis Ministeren fulgte den sunde og jeg mener naturlige Politik, som vi gør os til Talsmænd for, altsaa Rentabilitet i de enkelte Grene, ja, saa vilde man fuldstændig undgaa de Modsætninger, som man desværre har paa Følelsen at Landbrugsministeren og hans Folk ligefrem kalder paa.

Naa, det var Spørgsmaalet om Ansvar, jeg kom fra. Enten maa det være Landbrugets Organisationer og Ministeren, der træffer Beslutning, eller ogsaa maa det være Rigsdagen, der i Detailler afgør, hvordan Svinekortene skal fordeles i Forhold til Grundskyld, i Forhold til Mælkemængde og tidligere Levering, og hvad det alt sammen hedder. Jeg mener afgjort, det første maa være at foretrække, ikke alene fordi Landbrugets Organisationer har gode Forudsætninger for at dele Sol og Vind lige, men navnlig fordi det ringeste af alt vil være at gøre Fordelingen af Svinekort til et rent politisk Spørgsmaal.

Min Gruppe er altsaa stemt for, at Landbrugets Organisationer faar denne Ret, som der her er Tale om, og dermed ogsaa Æren og Ansvaret for Lovens Praktisering. Ogsaa paa dette Omraade maa der være rene